

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery ve věci

žalobce: **L. H.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě ze dne 26. 2. 2016 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. V žalobě žalobce uvedl, že Magistrát města Jihlavy („správní orgán prvního stupně“) vyhotovil dne 9. 12. 2014 rozhodnutí č. j. MMJ/OD/23366/2013-9, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal dne 29. 12. 2014

odvolání prostřednictvím zástupce e-mailovou zprávou, odeslanou z elektronické adresy X, přičemž dne 5. 1. 2015 bylo toto podání potvrzeno odesláním doporučeného dopisu. Správní orgán byl následně povinen spis ve lhůtě do 30 dnů předat žalovanému jako nejbližšímu nadřízenému správnímu orgánu příslušnému k jeho projednání. Správní orgán tak učinil dne 4. 2. 2015 a žalovaný byl pak povinen ve lhůtě do 30 dnů vydat rozhodnutí. Žalovaný tak neučinil a byl proto nečinný. Ačkoliv žalovaný řádně obdržel spis i odvolání, o němž měl rozhodnout, spis vrátil zpět správnímu orgánu prvního stupně, aniž by o odvolání rozhodl. V přípisu ze dne 28. 8. 2015 je uvedeno, že se žalovaný odvoláním nebude zabývat, neboť odvolání nemělo být fakticky podáno, podání učiněné dne 5. 1. 2015 doporučeným dopisem totiž nebylo opatřeno podpisem podatele a ani na výzvu nebyl podpis na odvolání doplněn. Pokud však žalovaný obdržel odvolání, které nebylo opatřeno podpisem, měl rozhodnout o zastavení řízení o odvolání. Tím by dostal své povinnosti rozhodnout o odvolání, ačkoliv jeho rozhodnutím by bylo řízení o odvolání zastaveno (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2015, č. j. 9 As 63/2015). Žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, který mu poskytuje procesní předpis, neboť podal dne 10. 11. 2015 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu k Ministerstvu dopravy, které v písemnosti ze dne 2. 2. 2016 uvedlo, že žalovaný nebyl nečinný, neboť mu nebylo postoupeno žádné odvolání. Vyjádření Ministerstva dopravy není pravdivé, neboť ze spisu jasně vyplývá, že odvolání bylo podáno a následně dne 4. 2. 2015 postoupeno žalovanému k rozhodnutí. Nečinnost žalovaného vznikla nerespektováním ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, ve spojení s ust. § 93 tohoto zákona.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

2. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že nepodepsaná písemnost odesílatelky K. Z., nar. X, která byla doručena správnímu orgánu prvního stupně dne 7. 1. 2015, a ani její předchozí e-mailová zpráva bez uznávaného elektronického podpisu, doručená dne 29. 12. 2014, nejsou právně relevantním úkonem – odvoláním proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce udělil plnou moc ke svému zastupování fyzické osobě K. Z. dne 31. 10. 2014 v době, kdy jmenovaná ještě nedovršila 18 let svého věku, nebyla svéprávná a nemohla být zástupkyní žalobce. Udělení plné moci K. Z. dne 31. 10. 2014 nemá žádné právní účinky a tato absence jakýchkoliv právních účinků se nepochybně projevuje i následně v okamžicích doručení její e-mailové zprávy a nepodepsané písemnosti správního orgánu prvního stupně, tj. v době, kdy již K. Z. byla svéprávná dovršením 18 let věku. Nelze totiž připustit, aby právně zcela neúčinná plná moc, resp. její předložení správnímu orgánu, zakládala jakékoliv právní účinky do budoucna jen na základě plynutí času. Problematikou „zastupování“ účastníků řízení o přestupku stejnou osobou v době, kdy nebyla svéprávná, v jiném případě, ke kterému došlo v územním obvodu Kraje Vysočina, se rozsáhle zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 2. 2016, č. j. 8 As 6/2016 – 34 a následně i Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 23. 3. 2016, č. j. 62 A 183/2015 – 85. V citovaném rozsudku je mj. uvedeno, že „jestliže odpor učinila osoba, jež k tomu vůbec nebyla procesně oprávněná pro nesplnění podmínky procesní způsobilosti, nemohlo se jednat o podání (toliko) vadné, jehož vada by byla vadou jakýmkoliv procesním postupem odstranitelnou. Na „odpor“ proti příkazu o uložení pokuty za přestupek ze dne 23. 10. 2014, doručенému žalobci dne 24. 10. 2014, tedy nelze nahlížet jinak, než že podán nebyl, a „...Příkaz tedy zrušen nebyl, řízení nepokračuje a žalovaný tudíž nečinný není.“

3. Na nyní projednávanou věc je nutno pohlížet širší optikou, a to plně v souladu se závěry citovaných rozsudků. Je nepochybné, že K. Z. se na základě plné moci ze dne 31. 10. 2014 nemohla stát pro svoji nesvéprávnost zástupkyní žalobce, plná moc ze dne 31. 10. 2014 je tak právně neúčinná a z tohoto důvodu je nutno konstatovat, že žádné odvolání, a to ani nepodepsané, tak nebylo podáno, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je pravomocné a vykonatelné a žalovaný není v dané věci nečinný. Z těchto důvodů nejsou na daný případ aplikovatelné závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2015, č. j. 9 As 63/2015 – 36. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

III. Procesní vývoj věci

4. Rozsudkem ze dne 26. 1. 2017, č. j. 30 A 41/2016 – 27, Krajský soud v Brně žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnost vydat ve lhůtě 45 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí ve věci samé o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy ze dne 9. 12. 2014, č. j. MMJ/OD/23366/2013-9. Krajský soud v Brně vyšel ze zjištění, že v rámci správního řízení byla prvostupňovému správnímu orgánu předložena listina osvědčující udělení plné moci podepsaná žalobcem ve prospěch K. Z., s níž jako se zmocněnkyní žalobce správní orgán jednal (byla jí adresována výzva k doplnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu). Prvostupňový správní orgán jednal s K. Z. jako se zmocněnkyní žalobce, přičemž ta byla v době odvolání zletilá. Opravný prostředek žalobce byl podán jmenovanou zmocněnkyní poté, co dosáhla 18 let. Jestliže správní orgán jednal s K. Z. jako se zástupkyní žalobce, nelze akceptovat žalovaným zvolený postup, pokud odvolání zaslané elektronicky e-mailem a později potvrzené písemně, považuje za neexistující. Z obsahu správního spisu Krajský soud v Brně dovodil, že proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí bylo podáno blanketní odvolání osobou, která předložila listinu osvědčující udělení plné moci. Nejednalo se o anonymní podání, u kterého by nebylo vůbec zřejmé, kdo je činí a co je jeho předmětem, ke kterému by neměl správní orgán žádným způsobem přihlížet. Odvolací řízení tedy bylo zahájeno a je v něm třeba pokračovat i přes pasivitu žalobce při odstraňování vad odvolání, přičemž odvolací řízení musí být skončeno některým ze způsobů předvídaných zákonem.
5. Ke kasační stížnosti žalovaného zrušil Nejvyšší správní soud citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně, a to rozsudkem ze dne 28. 2. 2018, č. j. 3 As 72/2017 – 21, přičemž odkázal na ust. § 37 odst. 4 správního řádu, ve znění platném v době úkonu K. Z., podle něhož bylo možné podání učinit písemně nebo ústně do protokolu, anebo v elektronické podobě, podepsané uznávaných elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání bylo do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, bylo možné učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě, bez použití zaručeného elektronického podpisu. Nejvyšší správní soud dovodil, že v projednávané věci učinila K. Z. dne 29. 12. 2014 podání e-mailem. Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu tedy muselo být takové podání ve lhůtě 5 dnů potvrzeno, příp. doplněno písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě se zaručeným elektronickým podpisem. Jmenovaná uvedený e-mail písemně potvrdila podáním stejného znění s vypuštěním věty druhé dne 7. 1. 2015, tedy v zákonné lhůtě, písemnost však nepodepsala, a to dokonce ani dodatečně po výzvě správního orgánu prvního stupně. Podmínky pro konvalidaci původního podání uvedené v § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu tak nebyly splněny. Podání učiněné e-mailem dne 29. 12. 2014 nemá ani ve spojení s podáním ze dne 7. 1. 2015 žádné právní účinky. K takovému podání

správní orgán nepřihlíží. Odvolání, o němž by bylo možno jakkoliv rozhodnout v projednávané věci v důsledku nesplnění podmínek uvedených v § 37 odst. 4 správního řádu nebylo podáno.

IV. Posouzení věci soudem

6. Mezi účastníky řízení není sporné, že žalobce vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu (viz shora uvedený obsah procesních podání účastníků řízení), proto se žalobce může ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí o věci samé nebo osvědčení. Mezi účastníky řízení není ani sporné a z obsahu správního a soudního spisu vyplývá, že žalobce předmětný návrh na zahájení řízení podal ve lhůtě pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Krajský soud v Brně rozhodl o věci bez nařízení jednání, za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Tvrzení obsažená v návrhu na zahájení řízení posoudil soud následovně.
7. Při posouzení věci je Krajský soud v Brně vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 3 As 72/2017 – 21.
8. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce byl rozhodnutím Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 9. 12. 2014, č. j. MMJ/OD/23366/2013-9 shledán vinným tím, že dne 11. 9. 2014 v 8:35 hodin na ulici Havlíčkova v Jihlavě jako řidič osobního motorového vozidla zn. Seat, RZ X, nebyl za jízdy na sedadle připoután bezpečnostním pásem a při kontrole hlídkou PEO Policie ČR Jihlava přes výzvu nepředložil řidičský průkaz. Na základě uvedených skutečností byla žalobci podle ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění platném pro projednávanou věc, s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění platném pro projednávanou věc, uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a žalobce byl též zavázán uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.
9. Ve správním spise je založen úřední záznam ze dne 9. 12. 2014, v němž je uvedeno, že téhož dne v 7:50 hodin telefonicky kontaktovala správní orgán prvního stupně žena, která se představila jako K. Z., že má jako zmocněnkyně zastupovat žalobce u nařízeného jednání dne 9. 12. 2014 v 9 hodin a dále uvedla, že se nedostaví, neboť jí není dobře. Správní orgán prvního stupně telefonující osobě sdělil, že doposud nebyla předložena žádná plná moc k zastupování žalobce, žena uvedla, že plnou moc měl doložit žalobce, ale že ji sama zašle e-mailem a následně i poštou, dále požádala o možnost seznámit se se spisovým materiálem a stanovit lhůtu, ve které se vyjádří k podkladům pro vydání rozhodnutí. Žena byla správním orgánem prvního stupně informována, že na základě plné moci lze nahlížet do spisu po celou dobu řízení a dokud není plná moc doložena, nebudou k případu poskytovány žádné informace; žena uvedla, že zavolá po 10. hodině. Ve 13:30 hodin téhož dne uvedená žena opět volala na správní orgán prvního stupně s tím, zda se bude moci vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Správním orgánem prvního stupně jí bylo sděleno, že doposud žádná plná moc nebyla doručena, ústní jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce a ve věci bylo vydáno rozhodnutí.
10. Dne 12. 12. 2014 převzal shora citované rozhodnutí prvostupňového správního orgánu žalobce a téhož dne byla správnímu orgánu prvního stupně doručena písemnost podepsaná

K. Z. s uvedením data narození X, datovaná dne 9. 12. 2014 s textem, že na základě telefonického rozhovoru potvrzuje jmenovaná dohodu se správním orgánem prvního stupně, že se přijede seznámit se spisem před vydáním rozhodnutím v náhradním termínu, tj. 17. 12. 2014, kdy ráno zavolá za účelem upřesnění času. Zároveň byla doložena písemnost osvědčující udělení plné moci ve prospěch K. Z., v níž je uvedeno, že zastupování se týká podezření ze spáchání přestupku sp. zn. MMJ/OD/23366/2014-2, přičemž plná moc byla udělena pro zastupování ve věci v plném rozsahu, ve všech stupních řízení a pro doručování písemností, byla podepsána žalobcem a datována dnem 31. 10. 2014.

11. Dne 29. 12. 2014 K. Z. podala proti shora citovanému rozhodnutí prvostupňového správního orgánu odvolání prostřednictvím e-mailu s tím, že odvolání doplní ve lhůtě do 5 dnů. Dne 7. 1. 2015 bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno zástupkyní žalobce avizované písemné doplnění odvolání, datované dne 29. 12. 2014, bez podpisu uvedené zástupkyně K. Z. Dne 12. 1. 2015 vydal prvostupňový správní orgán výzvu k doplnění předmětného odvolání, adresovanou K. Z., v jejímž rámci mj. byl vyzýván žalobce k doplnění odvolání o podpis osoby, která je učinila. V listině je mj. uvedeno, že žalobce je zastoupen zmocněncem K. Z., narozenou X, X.
12. Na uvedenou výzvu nebylo reagováno, proto prvostupňový správní orgán listinou ze dne 4. 2. 2015 postoupil předmětné odvolání Krajskému úřadu Kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností, přičemž v této listině je mj. uvedeno, že jelikož odvolání nemělo obligatorně stanovené náležitosti, byla zmocněnkyni K. Z. jak na elektronickou adresu, tak i na adresu trvalého pobytu, zaslána výzva k doplnění podání. Prvostupňový správní orgán obdržel dne 25. 3. 2015 e-mailové podání od K. Z., v němž je uvedeno, že dnem 25. 3. 2015 ruší plnou moc ve správním řízení s žádostí, aby veškerá korespondence byla zasílána pouze jejím zmocnitelům. Prvostupňový správní orgán dne 30. 3. 2015 informoval Krajský úřad Kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností o citovaném e-mailovém podání zástupkyně žalobce. Listinou ze dne 28. 8. 2015 vrátil Krajský úřad Kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností, prvostupňovému správnímu orgánu předložený spisový materiál se stanoviskem, že není oprávněn se nepodepsanou e-mailovou zprávou ze dne 29. 12. 2014, ani nepodepsanou písemností, doručenou dne 7. 1. 2015, věcně zabývat v odvolacím správním řízení, protože fakticky odvolání nebylo podáno s ohledem na zásadní neodstraněné nedostatky podání.
13. Pro posouzení důvodnosti žaloby je podstatné znění ust. § 37 odst. 4 správního řádu, podle něhož bylo možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu, anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za splnění podmínky, že podání bylo do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, bylo možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Jak vyplývá ze shora rekapitulovaného obsahu správního spisu, učinila dne 29. 12. 2014 K. Z. podání prostřednictvím e-mailu, v němž uvedla, že se odvolává proti rozhodnutí, které bylo ve věci vydáno, přičemž si vyhradila lhůtu 5 dnů pro doplnění odvolání. Ve smyslu citovaného ustanovení správního řádu muselo být takové podání ve lhůtě 5 dnů potvrzeno, případně doplněno písemně, ústně do protokolu, nebo v elektronické podobě se zaručeným elektronickým podpisem. K. Z. sice e-mailové podání písemně potvrdila dne 7. 1. 2015 (v zákonné lhůtě), písemnost však nepodepsala, a to ani po dodatečné výzvě prvostupňového správního orgánu. Z uvedeného důvodu

nebyly podmínky pro konvalidaci původního e-mailového podání uvedené v § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu splněny. Je tedy nutno učinit závěr, že podání učiněné prostřednictvím e-mailu dne 29. 12. 2014 nemá ani ve spojení s písemným podáním ze dne 7. 1. 2015 žádné právní účinky, přičemž k takovému podání správní orgán nepřihlíží. Žalovaný proto postupoval správně, neboť vrátil správní spis bez věcného vyřízení prvostupňového správního orgánu.

14. Ze shora uvedeným důvodů dospěl Krajský soud v Brně k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

15. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl a z ust. § 110 odst. 2 s.ř.s., podle něhož platí, že zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, neboť soud žalobu zamítl, žalovanému však náklady řízení nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. 4. 2018

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu